

Ascaris Lumbricoides

Syksy 2018

SUOLET

Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry

Hallitus ja toimikunnat

Puheenjohtaja

Elma Reinikka
puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja

Heidi Granholm
varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihteeri

Johanna Isoranta
sihteeri@suolet.fi

Rahastonhoitaja

Aino Uusitalo
rahastonhoitaja@suolet.fi

Jäsenvastaava

Patrik Lehtinen
jasenvastaava@suolet.fi

Tapahtumavastaava

Olli Heino
tapahtumavastaava@suolet.fi

Pr-vastaava

Susanna Häkkä
prv@suolet.fi

Koiratoimikunta

Mari Ruuhonen
koiraharrastetoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta

Nea Nurmi
juhlatoimikunta@suolet.fi

IT-toimikunta

Eveliina Piironen
it@suolet.fi

Vaatetoimikunta

Jannica Lindstedt
tekstiilit@suolet.fi

Vapaa-ajan toimikunta

Claudia Casagrande
liikuntatoimikunta@suolet.fi

Lehtitoimikunta

Kaisa Savolainen
toimitus@suolet.fi

Huonevastaava

Katariina Velling
huonevastaava@suolet.fi

Tutorvastaava

Emmilotta Vehviläinen
tutorvastaava@suolet.fi

Sisällysluettelo

Päätoimittajalta.....	3
Puheenjohtajalta.....	4
Uudet toimihenkilöt.....	5
Kameran takaa.....	6
German vet student in Estonia.....	10
Uudet fuksit esittäytyy.....	14
Keskusteluilta Hertan kanssa.....	19
Suolinkaiset koiraillee.....	20
Suolinkaisten silmäpäivät.....	22
Lyhyesti.....	25
Kalenteri.....	27

Päätoimittajalta

Joulu lähestyy kovaa vauhtia! Tämä syyslukukausi on hurautanut taas ihan ennennäkemätöntä vauhtia, vastahan lukukausi alkoi ja nyt alkavat jo loppulentit painaa päälle. Kliinisessä diagnostiikassa on päästy tutkimaan lemmiä ja hevosia ja keväällä on sitten pieneläinten vuoro. Farmakologiassa on opiskeltu miksi glukokortikoidien kanssa ei saa käyttää yhtä aikaa antibiootteja ja miksi apomorfiini saa koiran oksentamaan. Joskus tieto lisää tuskaa ja ruokahygienian kurssin jälkeen ei ole enää ihan varma uskaltaako vielä syödä jotain? Saatikka matkustaa minnekään kun kuuntelee tarttuvien tautien luentoja. Myös ammatillista etiikkaa on pohdittu paljon.

Takana on jo viron eläinlääkäripäivät ja tätä kirjoittaessa edessä vielä Suomen eläinlääkäripäivät, joissa olen tällä kertaa töissä salivustajana. Arpaonni suosi ja pääsin pieneläinsaliin töihin, joten pääsen samalla kuuntelemaan kaikki pieneläimiin liittyvät luennot.

Tänä syksynä järjestettiin myös kissojen maailmannäyttely Tampereella ja se oli huikea kokemus! Järjestelyt toimivat loistavasti ja oli hienoa näyttää maailmalle kuinka hienoa työtä meillä Suomessa tehdään kissojen parissa!

Ratsastusharrastuskin on edennyt ja syksyn aikana olen päässyt hevosen selkään jopa kahdesti ja olenpa päässyt myös laukkaamaankin! Enkä vielä ole tippunut selästä kertaakaan... *koputtaa puuta*.

Perinteiseen tapaan kolmosen syksyllä Vetcarelta saatiin stetoskoopit ja sen jälkeen ovat omat kissat saaneet tottua melkein päivittäisiin sydänäänien kuunteleluun ja saatiinpa sillä myös syntymättömien pentujen sydänääninkin kuuluviin!

Mukavaa joulun odotusta kaikille ja ihanaa vuotta 2019!

Kaisa

Ascaris Lumbricoides on Suolet ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy joului- ja toukokuussa. Seuraavan lehden deadline on marraskuussa.

Vinkkaa juttuideoista: toimitus@suolet.fi

Materiaali:

*teksti .doc, .docx tai .odt-muodossa
kuvat erillään .jpg tai .png muodossa*

Kannen kuva Eveliina Piironen

Puheenjohtajalta

Heippa!

On se kumma kuinka nopeasti aika vierähtää täällä. Tuntuu kuin hallitus hommat olisivat alkaneet vasta vähän aika sitten ja olisin juuri päässyt kärryille kuinka yhdistys toimii. Tämä hallituskausi on ollut yksi elämäni opettavaisimmista vuosista ja tuntuu, että olen kasvanut tämän aikana paljon. Harmi vain, että pituutta ei tullut lisää.

On ollut ilo ja kunnia toimia puheenjohtajana tämän vuoden ja edustaa ainejärjestöämme. Suolet ry on ollut minulle kuin oma pentu, jota olen yrittänyt johtaa, kasvattaa ja pitää huolta parhaani mukaan. Välillä tämä pentu on tuottanut päänvaivaa ja stressiä, mutta loppujen lopuksi se on enemmän antanut kokemusta, iloa ja luonut uusia ystävyys-suhteita.

Yhdistyksen pyörittäminen ei toimi vain puheenjohtajan johdolla, vaan yhteistyöllä, johon kuuluu hallitus sekä koko jäsenistö. Ilman suomalaisia opiskelijoita ei olisi Suolet ry:tä. Ilman Suolet ry:tä ei olisi sen jäseniä. Ilman aktiivisia jäseniä ei olisi tapahtumia, vapaa-ajan toimintaa, koulutuksia ja yritysvierailuja. Suolet ry alunperin perustettiin kollegiaalisuuden ja yhteistyön voimin. Vaalikaamme tätä ominaisuutta ja jatkakaamme perinteitä sekä luokaamme uusia.

Kiitos kaikille jäsenille tästä vuodesta! Meillä on kyllä täällä mahtava porukka, ja olen ylpeä meistä Tarttolaisista! Oikein paljon tsemppiä viimeisiin tentteihin ja hyvää joulua!

<3 puhis

Uusi hallitus 2019: ylhäällä Patrik Lehtinen, Aino Uusitalo, Olli Heino, Meeri Karvonen, Salli Jortikka ja alhaalla Elma Reinikka ja Johanna Isoranta.

Syyskokouksessa valittiin uusi hallitus sekä toimikuntavastaavat. Paljon onnea kaikille valituille!

Puheenjohtaja: Elma Reinikka

Hallituksen jäsenet:

Aino Uusitalo
Johanna Isoranta
Patrik Lehtinen
Olli Heino
Salli Jortikka
Meeri Karvonen

Toimikuntavastaavat:

Koiratoimikunnan vastaava: Evie Rekola
Juhlatoimikunnan vastaava: Heidi Granholm
IT-toimikunnan vastaava: Evelliina Piironen
Vaatetoimikunnan vastaava Oona von Bagh
Liikunta- ja vapaa-ajantoimikunnan vastaava: Claudia Casagrande
Lehtitoimikunnan vastaava: Kaisa Savolainen
Huonetoimikunnan vastaava: Päivi Lauronen
Tutortoimikunnan vastaava: Hanna Salmela

Uusi hallitus aloittaa toimintansa vuodenvaihteessa.

Kameran takaa

Suolten kalenteri on ollut pitkä ja vaiherikas prosessi, mutta ennen kaikkea opettavainen ja palkitseva sellainen. Idea oli saanut alkunsa silloisen hallituksen kokouksessa, ja kun Susanna Häkkä aka Suski pyysi minua ja poikia koolle, ei ollut vaikea arvata mitä tässä oltiin keikkeilemässä. Tuskin edes harkitsin kieltäytyväni ja pojatkin myöntivät ryhmäpaineen alla, kun ensimmäinen saatiin suostuteltua (kiitos Tatu!). Tämä kaikki tapahtui jo keväällä 2017, eli aikaa suunnitteluun ja toteutukseen oli vielä runsaasti.

Samana keväänä kuvattiin Aappo ihaniiden kilien ja Tatu Ransun (ks. insta #ransuisbest) kanssa. Heidän kuvat ovat olleet alusta alkaen olleet vahvoja suosikkeja, minkä myötä pieni alkupaniikki omista valokuvaustaidoista ja itsekriittisyydestä alkoi pikku hiljaa rauhoittumaan. Ennen kesälomille karkaamista kuvattiin myös

Tom Vermontin kanssa. Vermont on Suskin kouluttama (silloin 4-vuotias) ori, jonka selkään me sitten Tom heitettiin ilman satulaa... Ja ei sitä kypärääkään tainnut olla, sillä alunperin meidän idea oli ottaa kuva varsojen kanssa ja ratsastuskuva oli sen hetken extempore-idea. Onneksi meidän suhde oli silloin pelkästään laatua valokuvaaja-malli, koska nykyään mun sydän saattaisi jättää muutaman lyönnin välistä.

Yksi haastavimmista asioista kuvausvaiheessa oli se, että minun piti olla kaikissa kuvauksissa mukana. Saattaa kuulostaa hölmöltä, mutta se että kuvausaikataulut oli aina minusta kiinni ja työnarkomaanin kalenteri oli lomillakin täyteen buukattu teki asioista joskus vähän hankalia...

Hyvä esimerkki kuitenkin mallien joustavuudesta oli se, kun Olli ajoi 600 km Espoosta Kuhmoon vajaan viikon varoitusaajalla. Joulukuun ku-

vaan haluttiin saada poroja, mutta niiden järjestäminen (juurikin aikataulujen ja saatavuuden vuoksi) oli alkanut vaikuttaa mahdottomuudelta. Puolivahingossa huomasin että kotipaikkakunnalleni oli tuotu muutama poro turisteja varten ja ei tarvittu enää kuin malli paikalle että kuva saadaan otettua! Näistä kuvauksista olisi paljonkin kerrottavaa, mutta lyhkäisesti saannotakoon vaan että tilanne päättyi siihen että Olli joutui viemään mutterveyskeskukseen tikattavaksi. Lopuksi kaikki päättyi kuitenkin hyvin!

Myös Tomi ylämaankarjan kuvaus Kuhmossa oli varsin mieleenpainuva. Siellä takametsässä julkinen lii-

kenne on hieman heikonlainen, joten haimme Tomi tädini kanssa Kajaanista. Tädini on... noh, hieman rääväsuinen persoona ja jo ensimmäisen puolen tunnin sisällä kertoi täysin estoitta omia synnytykskokemuksiaan. Nämä synnytykskertomukset saivat alkunsa siitä, kun tädini oli nähnyt telkkarissa miten eläinlääkäri oli avustanut lehmää poikimisessa. Siinä vaiheessa rukoilin, ettei Tomi päättäisi lähteä heti seuraavalla bussilla takaisin kotiin että saataisiin kuvat otettua. Onneksi ei lähtenyt, sillä erityisen mukavien harrastetilallisten luona otettu ylämaankarjakuva oli todella mukava kokemus! Tilan isäntä kertoi meille juurta jaksuen miten heidän tilansa oli saanut alkunsa ja oli hyvin intohimoinen eläintensä hyvinvoinnin suhteen. Kaikki tilan eläimet parin päivän ikäisestä karitsasta karvaisiin possuihin elivät stressittömästi ja mukavaa elämää. Tilalla on myös oma facebook-sivu, jonka löytää nimellä Lepolan tila. Kannattaa käydä katsomassa!

Sen lisäksi että osa pojista joutui matkustamaan puoli Suomea, sain itsekin joskus pakata kameran ja suunnata etelään. Eetun kuvaus tapahtui Lahden 4H-yhdistyksen kotieläinpihalla. Nyt päästäänkin ehdottomasti par-

haaseen asiaan, jonka kalenteri salakavalasti toi mukanaan: Susanna Häkkä. Suski edusti hallitusta kalenterin suunnittelussa ja järjestelyissä, sekä majoitti minut Eetun kuvauskeikan aikana. Sen lisäksi että olin vakuuttunut Suskin hevosnaistaidoista jo silloin, huomasin että hänen organisointikykyänsä voisi pyörittää vaikka koko maailmaa. Suskilta pystyi aina pyytämään apua ja mielipidettä kalenteriin (tai elämään ylipäätänsä), olipa asia kuinka pieni tai suuri tahansa. Viime kesän kriittisenä taittoaikana oltiinkin Suskin kanssa yhteydessä joka päivä, usein vielä enemmän kuin kerran päivässä. Oot ihan paras.

Aina ei Suskikaan voinut asioille mitään. Yksi mielenpainuvimmista tapauksista oli se, kun poistin kaikki Simonin kuvat muistikortilta (sen jälkeen varmuuskopioin kaikki kuvat kolmanteen paikkaan!). Simonin kuvausta oli muutenkin yritetty järjestää jo muutama

viikonloppu, mutta milloin mistäkin syystä aina peruutettu. Kun me vihdoin saatiin hienot kuvat otettua Toomemäellä, alustin muistikorttini seuraavana päivänä. Aluksi en edes uskaltanut sanoa Simonille mitään, vaikka tiesin että jossain vaiheessa on pakko tunnustaa... Tämäkin päättyi loppujen lo-

puksi hyvin ja Simon ja Whiski pääsivät edustamaan omalle paikalleen marraskuuhun.

Tuntuu että kuvauksista olisi vielä niin paljon hauskoja kommelluksia, mutta ehkä en voi vallata suolten lehteä kokonaan itselleni. Sen sijaan haluan nyt pyyteettömästi kiittää Suskia ja kaikkia teitä ihania ja hieman hulluja malleja, jotka lähditte tähän mukaan! Teidän kanssa on ollut ilo työskennellä ja olen oppinut hirveän paljon mallin ohjaamisesta kuvaustilanteessa. Olen ollut onnekas ja päässyt tutustumaan erilaisille tiloille ja Korkeasaaren villieläinsairaalaan,

kuullut vanhempien vuosikurssien kokemuksiä ja saanut uusia tuttavuuksia. Olen kehittynyt huikeasti valokuvaajana ja saanut enemmän itseluottamusta sen myötä. Olipa seuraava valokuvausprojekti mikä tahansa, lähden siihen mukaan paljon luottavaisemmin mielin kuin silloin arkana fuksina lähdin kalenteria tekemään.

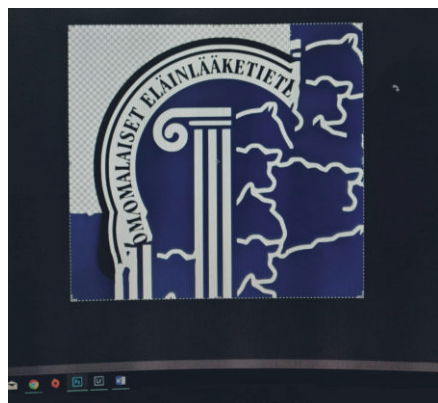
Kiitos myös kaikille minun luovien kriisien uhriksi joutuneille, jotka jakoivat pysyä positiivisina. Aino, joka piti minut ajan tasalla kouluasioista kun kuvauskeikat alkoivat kasaantumaan ja jolta löytyi tarpeeksi jesaria kuvaustaustan virittelyyn, sekä Tom, jonka googletus- ja InDesign-taidot olivat ratkaisevia tekijöitä sen suhteen, että saatiin kalenteri vuodelle 2019 eikä vasta 2022...

Tähän loppuun haastaisin jokaisen suolinkaisen myymään vähintään 10 kalenteria! Ainakin meidän ukeista, mummuista, vanhemmista ja heidän työkavereistaan on hyvä aloittaa. Osa kalenterin tuotoista menee eläinten hyvinvointiin, mutta se mikä jää, menee meidän oman ainejärjestön hyväksi. Suolet voisi mm. tarjota jäsenilleen vielä parempia tapahtumia ja koulutuksia, tai mitä ikinä hallitus ja jäsenet ideoikaan. Meidän ainejärjestön kehittymisen myötä, ollaan mekin ehkä hitusen vakaammalla pohjalla, kun me aikanaan täältä valmistumme. Suolet on meitä varten.

Eveliina Piironen VM3
www.suolet.fi/kalenteri

Kalenterin miehet:

Tammikuu – Tomi Kairavuo
 Helmikuu – Isto Talvio
 Maaliskuu – Aappo Huhtilainen
 Huhtikuu – Tuomas Häyrynen
 Toukokuu – Tatu Dolk
 Kesäkuu – Tom Breukers
 Heinäkuu – Dimi Erling
 Elokuu – Eetu Ikonen
 Syyskuu – Patrik Lehtinen
 Lokakuu – Antti Paana
 Marraskuu – Simon Holmberg
 Joulukuu – Olli Heino

As a German vet med student in Estonia What are the differences? Is Estonia a foreign country for me?

“Tere”, and, maybe even more important, “türa küll!!” these were the first words I learned from my Estonian roommates in Tartu. My name is Malte, I’m 22 years old and started my Erasmus exchange semester this autumn in September 2018. Me and one more student were sent from my university in Hannover and at least I consider the decision to come to Estonia as one of the best in my life!

The schooling

Let’s start at the beginning... The 5th Semester is in Hannover the beginning of the clinical education before that we had only theoretical subjects such as chemistry. But there is a time overlap

Fighting the
“wild beasts”
in Tallin Zoo

between the semester in Germany and the one in Estonia. The semester here in Tartu starts pretty much one month earlier than in Hannover. That leads to the fact that we still had German exams to write during the time we arrived here. Luckily it wasn’t a problem to write the exams here and send it back to Germany. Anyway we choose the same courses as we would have had in Germany so that we would not lose time when we return. It was a bit difficult at the beginning to fit everything in the timetable because we had radiology with the 4th, pharmacology with the 3th and microbiology and other courses with the 2th year. Some courses like “propaedeutic” or special forms of lab diagnostics are combined with other courses and don’t exist that way in Tartu. Sadly they are obligatory in Germany. That means we had to improvise. At this point, the significant difference between the over-regulated bureaucratic school system in Germany and, in my view, the much more modern and flexible EMÜ became first time visible. We explained our concern to Külli and Karoli. Both reacted super friendly and showed great competence solving the problem. In Germany I would for sure have heard a sentence like: “Das ist nicht mein Problem! Da hätten Sie sich mal besser vorher in den Richtlinien schlau machen sollen. Außerdem bin ich nicht für Sie zuständig und der Kollege ist für 3 Wochen im Urlaub...“ (=That’s not my f.....

problem! It's your fault if you didn't read the regulations before. Besides I'm not consistent in your case and the college who is not in the office for the next 3 weeks...), Karoli and Külli instead just called Hertta and Anzela the responsible vets and asked if it would be possible to do the necessary examinations in their clinic. So we just created a list with the necessary examinations procedures that we could get signed once we did them. Problem solved! The same way we did it with the lab diagnostic courses. About the lectures I can definitely say that I learned more during the semester in Tartu than in Germany!! Or let's say not more because I feel like we learn more details at home, but definitely more practical and useful information. In Hannover pretty much all exams are based on multiple choice questions written on computers. There is a fix date and time when you and everyone else have to write this exam. You can't choose any date at all. If you are sick or miss this date somehow you get one other chance ca. on month later. If you fail that it can happen that you have to wait one year until you get your third and last chance. In this time you can't get in the next semester because the passed exam is a necessity for following courses. Imagine how much pressure that is on each student - but also the teachers. We are around 200 students per semester so that it's without multiple choice exams not possible to process so many exams in a short time. This leads to the fact that German vet student have a great detail knowledge because they learn all the facts and all the answers from the last exams by heart. But the overall complete picture of the topic is often missing. That's why I appreciate the oral exams here so much! Even if you don't know the detail in the question you can still

show that you understood the topic by explaining it. If you are able to explain something then you really understood it.

I called a friend of mine just a couple of days ago. He told me about the insemination and reproductive course in Hannover. The students get a formalin fixed cow uterus from the anatomy that is hidden under a towel. Then everyone is allowed to put a pipet in the uterus one time. You can imagine how close that is to the insemination of a real animal especially when ca. 200 frustrated people pretty much destroyed the uterus with their pipets... That's the practical insemination course... And that's pretty much how all our "practical" trainings are because of the very strict animal protection laws in Germany.

If I compare this with all the chances I got here to get involved in clinical treatments or even go with the vet to the zoo in Tallinn there are worlds in between the extent education in Estonia and Hannover.

I just wrote all this because I heard so many students complaining about this school and their life in Estonia. For sure it's sometimes tiring to listen to the lectures given in the

evening by someone with a strong accent, and for sure you need to overcome your fear in oral exams more than in written exams. But please remember the quality and amount of (extra) courses you get offered here! Hannover might have one of the best reputations of vet schools in Europe. But you vet students in Estonia are going to be the better vets after graduation! I'm sure about that! In the end it matters only what you learned in the time of your studies and if you are practically able to work as a vet in real life and not only on paper! That's why I want to stay longer in Tartu. I really appreciate the courses and lectures I received and especially the great effort, knowledge and passion of all these awesome teachers and vets you have here in Estonia!

Food, party and other important stuff

I have traveled a lot, and worked in other countries before but to study in a new country is something very special... To learn, to party and overall to manage the daily life with eight people from different nations in one apartment far away from home is not always easy. But it's beautiful in the same way! It teaches you tolerance and social skills.

"There are three things you have to have done as a student in Tartu..."

I remember that I read a book written by an American who married an Estonian woman and lives here since then. He wrote an ironic way about the people that lives here and describes the Estonians and Finns as well as a kind of "shy forest people that don't talk too much".

There might be some to it at the very beginning but I can say that I live together with four Estonian guys and pretty much my whole class is Finish. But at least till now I haven't met a single forest person ;)

In fact I can even say that every single one of the people I live with turned out to have an awesome personality and really entered my

I can never get enough of chocolate!...Especially not when I'm together with so close friends like Paula

heard! In fact I found really good friends under the Estonians and Finns!!!!

Finns, Estonians and Germans might have completely different languages but a pretty similar cultural behavior in the same way. That might be one reason why we come along so good with each other. I really had a lot of fun here in Estonia! There are many memories I won't forget for the rest of my life! Ending up in shooters in our lab coats, getting drunk, finding trophies for our room, climbing buildings, going fishing and having camp fires, playing "You are beautiful" on guitar (or at least trying to), playing paintball, playing soccer, working out together, driving to Finland, and so on

and so on. We really had an awesome time together!

Too bad only that the cheap German beer is missing... but Estonian beer is considered as "drinkable" as well ;)

But now that Christmas is coming closer I found some good replacements... Karl Franzen winter chocolate and blood sausage :-D Awesome shit!!!

I have eaten so much of it that I can say almost my whole body is Estonian now. Estonia is anyway not a foreign country for me anymore!

Thanks again to all you great people I met here! And I'm sure we will meet again!

There is only one more thing to say: Best wishes, Häid joule, Hyvää joulua or Merry Christmas too you and your families!

Malte Meyer Zu Westerhausen

Uudet fuksit esittäytyy

1. **Kuka olet ja mistä tulet?**
2. **Oliko sinulla elämää ennen Tartton tuloa? Millaista?**
3. **Miksi juuri Tartto?**
4. **Mitä puuhaat vapaa-ajallasi?**
5. **Mikä parasiiitti olisit?**

Essi Öljymäki

1. Olen Essi Öljymäki Kokkolasta. Olen syntynyt ja kasvanut Kärsämäellä, mutta asuin Kokkolassa 5 vuotta ennen muuttoa Tarttoon.

2. Jonkinlaista. Opiskelin Kokkolassa lähihoitajaksi ja kävin kolmoistutkinnon. Pidin väli vuoden valmistumisen jälkeen ja tein vaan lähihoitajan hommia. Kävin kyllä kahdella reppureissulla, Aasiassa kavereiden kanssa ja yksin Euroopassa.

3. Tein lähihoitajakoulun aikaan työharjoittelun Tallinnassa, joten Viro tuli vähän tutummaksi siinä viiden viikon aikana. Kävin lukiossa vain kolme kurssia kemiaa, enkä koe osaavani sitä ollenkaan, joten en olisi koskaan päässyt Helsinkiin. Nyt kyllä ekojen biokemmojen jälkeen kaduttaa, etten käynyt enempiä kurseja...

4. Tartossa "vapaa-aika" menee aikalailla opiskeluun. Jos ei, niin käyn baareissa tai pelaan Simssiä. Tai katson Netflixiä.

5. Varmaan joku vaikeasti hädettävä.

Annariikka Hietala

1. Tulen Hämeenlinnan läheltä Hattulasta.

2. Lukion jälkeen työskentelin vuoden ruokakaupassa, joka toimi hyvänä motivaattorina pääsykokeisiin lukemiselle. Olen myös harrastanut pesäpalloa 10 vuotta, joten elämä ennen Tarttoa oli koulua, urheilua ja ystävien kanssa vapaa-ajan viettämistä.

3. Olen aina halunnut eläinlääkäriksi, Helsinkiin en olisi ikinä päässyt sisälle, joten lukiossa täytyi alkaa miettimään eri vaihtoehtoja. Etsiessäni muita kouluja löysin Tartton ja kuulin paljon kehuja koulusta, joten päätin hakea ja täällä sitä nyt ollaan.

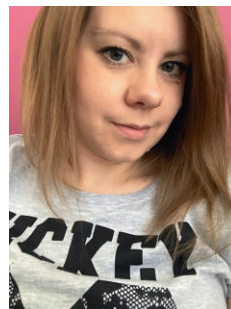
4. Urheilen ja teen kouluhommia.

5. Olin tuulenpesäsieni, koska siitä ei ole juurikaan harmia eläimille.

Outi Pyhälä

1. Olen Outi sydämeltäni ikuinen lahtelainen Espoossa muutaman vuoden viettänyt "eläinhullu".

2. Elämä ennen Tarttoa sisälsi lukion jälkeen eläinalan opiskelua sekä työskentelyä mm. eläinsuojelutyötä sekä klinikkaeläinhoitaja hommia. Viimeiset kolme vuotta vietin työskennellen kahden eläinhammaslääketieteen

diplomaatin rinnalla nauttien haastavasta työstäni.

3. Halusin muutosta elämäni koulutuksen lisäksi ja Tartto toi siihen oivallisen mahdollisuuden.

4. Viiden paimenkoiran ja useamman kissan lauma pitää minut sopivasti kiireisenä pääosin koirien kanssa treenaten, lajeina mm. toko ja agility.

5. Demodex canis, tuo yleensä harmiton, mutta ajoittain erittäin ärsyttävä pieni loinen, jonka häätöön vaaditaan välillä järeitä ”aseita”.

Meri Halvari

1. Mun nimi on Meri ja oon kotoisin Hämeenlinnasta. Oon kuitenkin asunut välivuodet Turussa ja Järvenpäässä.

2. Elämäni ennen Tarttoon tuloa koostui välivuosista, joiden aikana hain useaan kertaan Helsingin eläinlääkikseen ja paiskin hommia ravintola-alalla. Pääsykoerupeamien vastapainoksi matkustelin.

3. Haha, koska en päässy Helsinkiin! Viime vuonna päätin, että tänä keväänä aion hakea Tarttoon, enkä olis parempaa päätöstä voinut tehdä :) Tykkään olla täällä Tartossa, ja ulkomailla opiskelu (sekä mahdollisesti myös työskentely sit myöhemmin eläinlääkärinä) on sellanen asia, mistä en oo koskaan aikasemmin uskaltanut ees unelmoida.

4. Käyn salilla. Haluaisin kovasti käyttää vapaa-aikani myös lemmikin kanssa puuhasteluun sekä palata tallille hevosten pariin.

5. Tohvelieläin

Laura Kössö

1. Olen Laura Kössö ja tulen Tervolasta

2. Oli. Olin maatalouslomittaja

3. Koulu oli mielenkiintonen ja Helsinkiin en päässy

4. Harrastan koirien kans ja heppailen.

5. Suolinkainen

Victoria Ahlstedt

1. Olen Victoria Espoosta.

2. Lukion jälkeen pidin välivuoden josta käytin suurimman osan ajasta töiden parissa. Sen lisäksi treenasin ja nautin kavereiden seurasta aina kun mahdollista.

3. Halusin ulkomaille opiskelemaan, mutten liian kauas kotoa ja Tartosta olin kuullut paljon hyvää.

4. Just nyt suurin osa vapaa-ajasta menee kavereiden kanssa oleskeluun.

5. Vamaan jonkinlainen kirppu

Kira Connemara

1. Hei! Olen Kira, kaksikymppinen Sipoolainen Etelä-Suomesta.

2. Ennen Tarttoon tuloa elämäni pyöri pääosin tallitöiden, omien koirieni ja opiskelun ympärillä. Lukiossa kävin taidepainotteisella linjalla mutta taide sai valmistumisen jälkeen jäädä harrastukseksi. Sen sijaan päätin kokeilla jotain

aivan muuta, nimittäin eläinlääkikseen pyrkimistä. Ja hyvinhän tässä kävi!

Tartto on osoittautunut minulle täydelliseksi vallinnaksi; mukavan kokoinen olematta liian suuri, ja varsinkin syksyllä erittäin kaunis paikka. Päädyin Tarttoon hevostuttujeni kautta kuulemista suosituksista, mikä oli lähes pelkästään positiivista. Koti ei myöskään jäisi pitkän matkan päähän mikäli muuttaisin Viroon.

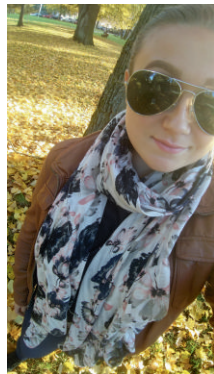
4. Vapaa-ajallani viihdyn parhaiten ulkona luonnossa. Pidän myös sarjakuvien piirtämisestä ja animaatioiden teosta. Lisäksi haaveilijatyypinä tulee kuunneltua paljon musiikkia tekemättä juurikaan muuta...

5. Mitä loisvalintaani tulee niin olisin lapamato, Toivossa

on hyvä elää!

Maisa Heikkinen

1. Olen Maisa Heikkinen, 21v. Tulen Jokelasta.
2. Oli ja ei. Luin Helsingin eläinlääkiksen pääsykokeisiin ja treenasin koiran kanssa.
3. Kokeilin ensin kaksi kertaa vain Helsinkiin ja sitten kuulin tästä mahdollisuudesta. Kolmannella kerralla hain Helsingin lisäksi tänne ja pääsin sisään, joten täällä sitä nyt ollaan!
4. Kouluasioiden parissa aika menee enimmäkseen, mutta kyllä mua päivittäin näkee koiran kanssa ulkona riehumassa.
5. Kirppu

Nadine Wegmüller

1. Nadine Wegmüller
Kauniaisesta/Espoosta
2. Elämä tartossa on aivan erilaista mihin olen tottunut koska viimeiset 5 vuotta asuin Lontoossa opiskelemaan musiikkia.
3. Olen kuullut paljon positiivista ja opinnot ovat englannin kielellä. Ja nähtyäni Jim Carreyn elokuvan "Pet Detective" tiesin, että minusta tulee isona eläinlääkäri. Minulla oli pienenä gerbiili, joka juuri ennen kuolemaansa puraisi minua sormeen, ja halusin sen takia ymmärtää miten eläinten aivot toimivat
4. Vietän aikaa koirani Roxyn kanssa
5. Olisin parasitti joka kuolisi mahdollisimman nopeesti

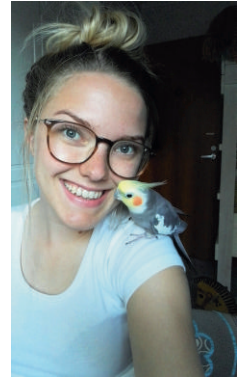
Salli Jortikka

1. Salli Jortikka (Jelly on vanha vitsi, keksi joku toinen), kotosin Espoosta.
2. Yritin muuttua suomenruotsalaiseksi Åbo Akademiassa ympäristö- ja meribiilaa opiskellessa, mission failed.
3. Tartto tuntu sopivan koskelta Turku-elämän jälkeen, lisäksi positiiviset juorut kantautu korviin, joten päätös oli aika helppo kun toi suomenruotsalaistumis-missio feilas.
4. Syön nugetteja, hengailen mun haikokoelman kanssa ja heppailen silloin tällön.
5. Cymothoa exigua

Meeri Karvonen

1. ”Meemi” Meeri Karvonen, 23, kotoisin Vaasasta.
2. No jaa. Pääasiassa yritin paeta Vaasaa huonolla menestyksellä, pääsin jopa Ilmajolle asti. Siinä rinnalla työskentelin, luin pääsykokeisiin ja reppureissailin.
3. Helsingin ovet ei avautunut ja piti päästä jonnekin, kun olin mennyt ala-asteella väittämään, että musta tulee joko laulaja tai eläinlääkäri. Pikku-Meerin ensimmäiseen vaihtoehtoon tuli pari muuttujaa niin piti tyytyä kakkosvaihtoehtoon.
4. Keksinn mahdollisimman paljon tapoja vältellä opiskelua. Pidän lettukestejä, laulan ja tanssin (pääasiassa peittoon verhoutuneena) on daily basis. Siinä sivussa yritän nousta suurimmaksi Pokémon-mestariksi.
5. *Cymotha exigua*, koska se haluaa olla kieli ja musta on arvostettavaa, että se seuraa unelmiaan.

Jenni Ingelin

1. Moikka! Olen Jenni 20v Porvoosta
2. Kirjoitin ylioppilaaksi Borgå gymnasiumista keväällä 2017 ja sen jälkeen pidin välivuoden opiskelusta. Välivuosi oli ihana kokemus, silloin sai hengähtää kunnolla ja elää hetkessä. Sain myös ladattua ennen opintojen alkua!
3. En halunnut haaskata aikaa Helsingin pääsykokeisiin luettaessa.
4. Varsinkin kotona Suomessa pitkiä kävelylenkkejä 10v Ida- nimisen koiran kanssa. Rakastan myös elokuvia ja kirjoja! Joskus tulee maalattua/piirettyäkin:)
5. Jonkinlainen kirppu

Julia Ripatti

1. Julia Ripatti, kotoisin Joensuusta.
2. Valmistuin lukiosta toissa keväänä ja välivuoden vietin töissä käyden, reissaten ja Tampereella asustellen.
3. Tarttoon halusin englanninkielisen linjan ja kauniin kaupungin vuoksi.
4. Vapaa-ajalla kiertelen kaupunkia Romeo-koiran kanssa ja tietenkin opiskelen.
5. Varmaankin joku tosi ärsyttävä, mutta harmiton.

Johanna Askola

1. Olen Johanna Askola Rovaniemeltä.
2. Elämäni on ollut hyvin vaihtelevaa ja tapahtumarikasta. Elämän- ja työkokemusta on kertynyt Suomesta ja ulkomailta usealta alalta aina kansainvälisestä rikostentorjunnasta vanhusten vaipan vaihtoon ja kahvin myyntiin huoltoasemalla. Eläinalan kokemuksiin sisältyy mm. työskentely eläintarhassa, kenneleissä, eläinhoitoloissa lemmikki- ja virkakoirien parissa, eläinklinikoilla hoitajana sekä kunnalla että yksityisellä. Erityisesti lämmöllä muistelen kevättä Skotlannissa, jolloin olin kättilönä 2500 lampaalle. Minulla on

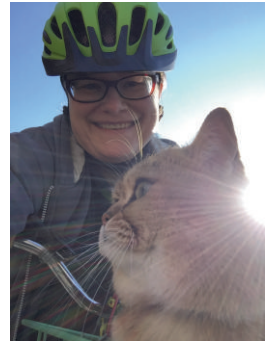
koirien ja kissan lisäksi joukko käärmeitä ja muita herppejä. Olen vannoutunut englanninbulldoggiharrastaja, kiinnostus toki ulottuu muihinkin molosseihin, ja tällä hetkellä omistan bordeauxindoggin.

3. Helsingissä 10 vuotta asuneena voin todeta etten viihdy siellä. Lisäksi en halunnut osallistua Suomen pääsykoerumbaun. Olen koko ikäni ollut kansainvälinen ihminen, opiskellut aikaisemminkin ulkomailla, joten Tartto oli sopivaa jatkumoa elämäntavalleni.

4. Vapaa-aika? Mina ei ymmartaa mitä sina tarkoittaa...?

No joo, kaikille ell-opiskelijoille tuttu tilanne! Aika, jota en käytä opiskeluun ja muuhun alaan liittyvään, kuluu ulkoiluun ja retkeilyyn, koiranäyttelyihin, dekkareiden lukemiseen, toiminta- ja fantasialeffoihin, pienoismallien rakenteluun ja muuhun taiteiluun, käsityöt, jooga... onhan noita.

5. Kirppu.

Veera Koponen

1. Olen Veera, pian 20v nainen ja olen kotoisin Kuopiosta.

2. Ennen Tarttoon tuloa minulla oli yksi välivuosi jolloin kävin reissussa ja työskentelin navetalla.

3. Tarton valitsin koska se tuntui minulle sopivimmilta vaihtoehdolta ja tykkään, että koulutus on englanniksi.

4. Vapaa-aika menee suurimmaksi osaksi tallilla oman hevosen parissa, mutta käyn myös säännöllisesti uimassa ja vietän aikaa kavereiden kanssa.

5. Jos pitäisi valita parasiitti, olisin cimicidae, eli bed bug.

Petra Hytönen

1. Petra Hytönen. Asuttiin ennen Vantaalla, viime vuodet mennyt

Lahdessa.

2. Meillä on perheellä talli ja treenailin heppoja kotona. Ennen kisailin esteillä, mutta välivuosi meni mukavasti raveissa käydessä.

3. Oon ollut eskarista asti enkunkielisellä luokalla, joten opiskelu englanniksi on itselle helpompaa.

4. Tartossa luen ja käyn lenkillä. Suomessa heppalife 24/7.

5. Komppaan Ripsaa

Erja Knuth

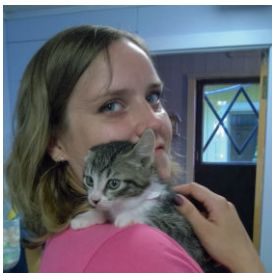
1. Erja Knuth Hämeenlinnasta.

2. Kyllä oli! Työskentelin Hämeenlinnassa akselistotehtaalla. Vapaa-aika kului oman eläinlauman lisäksi tallilla sekä vapaaehtoishommista mm. Rekku Rescuen nimissä.

3. Olin kuullut pelkkää hyvää Tartosta sekä täällä opiskelusta!

4. Tällä hetkellä koulu vie yllättäen suuren osan ajasta. Ratsastamassa pyrin käymään mahdollisuuksien mukaan.

5. Isospora - Pysy normaaliolosuhteissa aisoissa.

Keskusteluilta Hertan kanssa

Mielenterveys ja hyvinvointi on ollut iso aihe viime aikoina maailmanlaajuisesti, kuin myös eläinlääkäreiden keskuudessa. Viime keväänä koulun kautta meillä kävi puhumassa kaksi amerikkalaista eläinlääkäriä kansainvälisestä Not One More Vet – tukiryhmästä. He puhuivat paljon alan tuomasta paineesta ja stressistä, sekä korkeista itsemurha tilastoista. Pohdimme silloin heidän kanssaan, miten voimme itse vaikuttaa omaan hyvinvointiin ja ennalta ehkäistä liiallista ahdistusta.

Syksyn alussa opettajamme Hertta lähestyi Suolia samalla aiheella ja ehdotti, että pitäisimme jäsenten kesken yhteisen keskusteluillan. Iltama järjestettiin 11.10. koululla, johon osallistui jäseniä noin jokaiselta vuosikurssilta. Hertan vetämänä kävimme läpi pääasiassa aihetta stressi ja siihen liittyviä positiivisia ja negatiivisia aspekteja. Lyhytaikainen stressi voi olla positiivista ja parantaa suorituskykyä paineen alla, mutta pitkäaikainen vaikutus voi luoda ahdistusta ja muutoksia hyvinvoinnissa. Yhdessä tuumimme mitkä asiat aiheuttavat stressiä, joista nousi esille; sosiaaliset suhteet, unenpuute, huono ruokavalio, tekemättömät asiat, epäonnistumisen pelko, ajanpuute, raha-asiat ja kilpailupaine. Jaoin omia ajatuksiamme mitkä asiat edellä mainituissa aiheissa ahdistaa ja miten ne vaikuttavat arkeen. Unenpuute ja univaikeudet tuntuivat olevan monella yksi kriittisimmistä tekijöistä, jotka voivat myös vahvistaa ja luoda muita stressitekijöitä. Monella oli todella hyviä ajatuksia, kuinka stressiä voisi lievittää ja mitkä voisivat auttaa kohottamaan mielialaa. Avuksi elämään ja rentoutumiseen voisi auttaa ulkoilu, loma, sosiaalinen

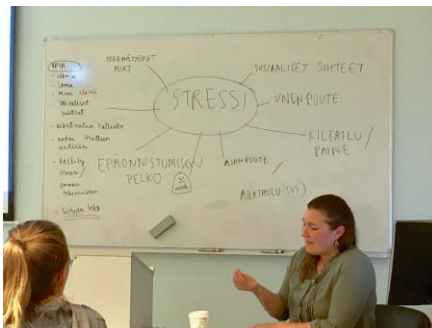
kanssakäyminen, aikataulun hallinta, listojen laatiminen, urheilu, eläinten kanssa puuhaaminen, ruoanlaitto ja leipominen, taide, ja puhuminen ei saman alan henkilön kanssa. Myös esimerkiksi mindfulnessia, yogaa ja meditoimista voi kokeilla kotona ja ottaa selvää mikä itselleen voisi olla hyödyllisin keino rentoutua.

Loppujen lopuksi käymme kaikki samoja ajatuksia ja fiiliksiä läpi. Jokainen meistä kokee epäonnistumisen tunnetta ja tekee virheitä jossain vaiheessa elämää. Itse ainakin koin helpotusta, kun sai ääneen jakaa huolia ja omia virheitä, ja kuulla muidenkin tarinoita. Puhuminen ja huumori tuntui olevan hyvä keino päästä epäonnistumisen tunteesta yli. Jatkoissa Suolet voisi järjestää samankaltaisia iltamia lisää halukkaille.

Hertta jakoi myös muutaman hyödyllisen nettisivun, joista voi olla apua ahdistuksen ja stressin kanssa:

<https://www.nomv.org/>
<https://www.mielenterveysseura.fi/fi>
<https://www.mindful.org/meditation/mindfulness-getting-started/>

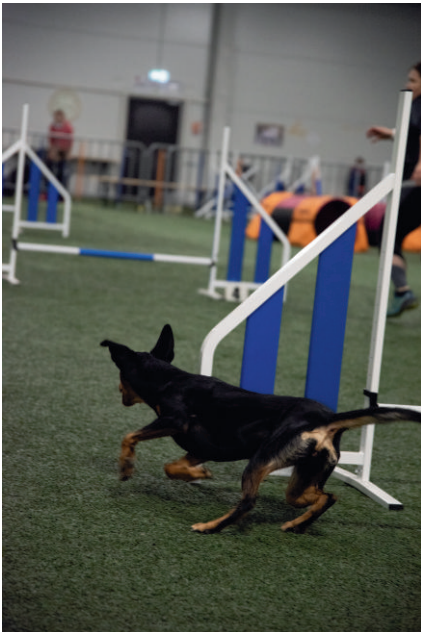
Elma Reinikka

Suolinkaiset koiraillee

Suolilla pyörii tällä hetkellä agility- ja TOKO-treenit, joihin on muokkautunut mukava porukka koirakoita. Varsinkin agilitytreenien kanssa on ollut ilo huomata, että samat tyypit ovat jatkaneet treenejä läpi vuoden.

Aloitin treenien järjestämisen ja ohjauksen viime keväänä, mikä onkin ollut mukava irtiotto kiireisestä opiskelija-arjesta. Kajsja Westerlund on myös ollut ohjaamassa treeneissä, mistä on ollut todella suuri apu ja koirakot ovat saaneet monipuolisemmin vinkkejä treeneihinsä. Outi Pyhälä on puolestaan ollut suuri apu TOKO-treenien pyörittämisessä. Kiitos siitä! Treeneissä on ollut mukava ennen kaikkea touhuta karvaisten kavereiden kanssa, mutta myös tutustua tuleviin kollegoihin usealta vuosikurssilta!

Agilityssä meillä on kolme ryhmää, joissa jokaisessa on viisi koirakkoa. Kaksi alkeisryhmää, sekä yksi hieman edistyneempien ryhmä. Tänä keväänä on myös ollut mahtavaa, kun osa edistyneemmistä parivaljakoista ovat uskaltaneet kilpailuihin! Eikä liene pitkä matka, että he saavat loputkin esteet hallintaan ja pääsevät kokemaan vauhdin hurmaa virallisillakin kisaradoilla.

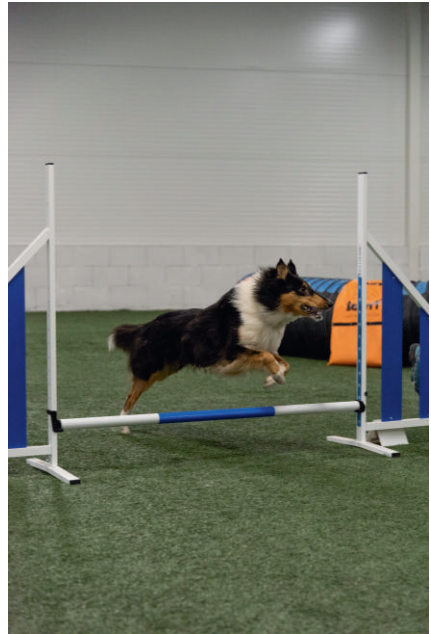
Ohjaaminen on ollut opettavaista myös itselle, sillä muiden treenejä seurattaessa muistaa helpommin omatkin toistuvat virheet. Agility on siitä huippu laji, että treeneihin mennessä on pakko unohtaa kaikki muu ja keskittyä ainoastaan hetkessä tekemiseen. Radasta ei tule yhtään mitään, mikäli et anna koirallesi ja itsellesi 100% huomiota, sillä jokainen sekunti on tärkeä!

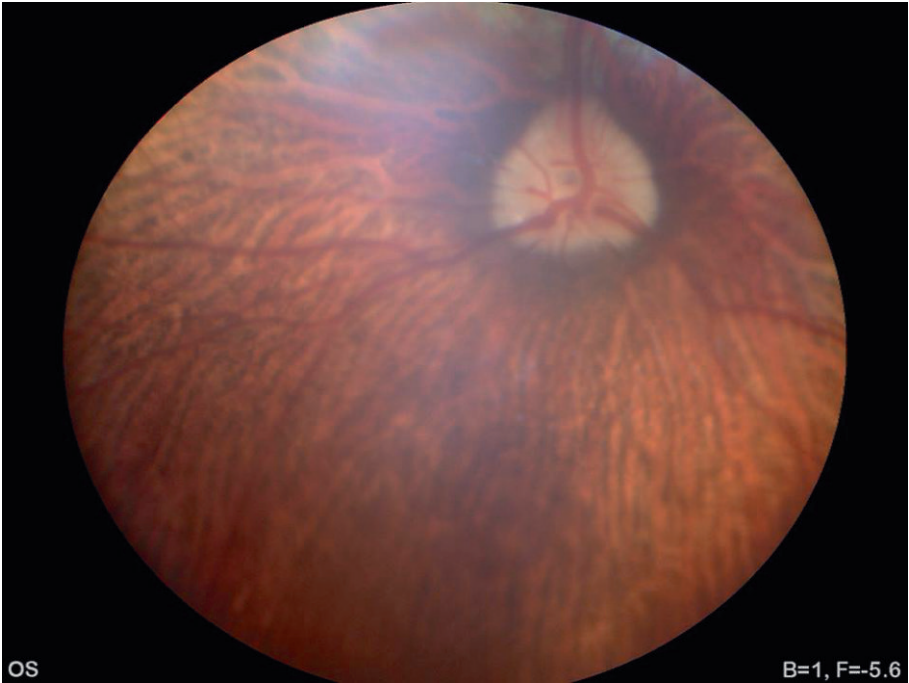
Tottelevaisuudessa puolestaan pidimme alkusyksystä treenejä koulun ympäristössä. Muutamien koirakoiden mielenkiinto jatkui läpi syksyn ja nyt jatkamme treenejä lämpimässä sisähallissa hieman pienemmällä porukalla, kuitenkin kahden ryhmän voimin.

Suolten syyskokouksessa minut valittiin myös huolehtimaan koiratoimikunnasta ensi vuodeksi. Ensi kevään aikana koiratoimikunnan onkin tarkoitus järjestää niin agilityssä, kuin TOKOssakin muutamia valmennuksia ulkopuolisten ohjaajien opastuksella, joihin kaikki ovat tervetulleita. Tänä vuonna meillä oli yksi paikallisen agilitykouluttajan seminaari. Valmennuksien lisäksi pyritään keväällä toteuttamaan myös mätsäri, johon kaivataan paljon apukäsiä!

Hassunhauskaa kevättä kaikille ja nähdään koiratreeneissä!

Evie Rekola, VM4

STT, IOP, PLR, FUNDUS?? TERVEISET SUOLTEN SILMÄPÄIVILTÄ!

Suolinkaisten silmätarkastuspäivä 10.11.2018 otettiin kiinnostuksella vastaan ja päivä olikin varattu täyteen viimeistä aikaa myöten. Asiakaskunta koostui eri-ikäisistä ja -kokoisista kissoista ja koirista. Kaikki lemmikit kävivät läpi perussilmätarkastuksen sekä myös silmäpohjan kuvauksen.

Silmätarkastus aloitettiin kirjaamalla ylös lemmikin taustatiedot ja anamneesit. Sen jälkeen tutkittiin potilaan olemus ulkoisesti. Onko pää ja silmät symmetriset tai tuntuuko palpoiden poikkeavuuksia? Huomiota kiinnitettiin myös siihen, onko silmissä eritettä tai punoitusta. Suolinkaisten lemmikkien osalta nämä ulkoiset seikat olivat varsin hyvässä kunnossa.

Seuraavaksi teimme neuro-

oftalmologisen tarkastuksen, jossa tutkimme silmän rakenteisiin ja näkemiseen olennaisesti liittyvien kraniaalilihermojen toimintaa. Tutkittavina olivat tällöin CN II (optic nerve), CN III (oculomotor nerve), CN IV (trochlear nerve), CN V (trigeminal nerve), CN VI (abducent nerve) ja CN VII (facial nerve). CN II liittyy näkemiseen ja pupillien refleksiin. CN III taas säätelee sekä silmän liikkumista, silmäluomien aukeamista ja myös pupillien supistumista. Myös CN IV ja VI osallistuvat silmän liikkumisen säätelyyn. CN V huolehtii kasvojen ja silmää ympäröivien rakenteiden hermotuksesta, säätelee kyynelneesten tuotantoa sekä osallistuu myös pupillien laajenemiseen. CN VII huolehtii silmäluomien

sulkemisen hermotuksesta.

Normaalissa silmätutkimuksessa käyttämämme neurologiset menetelmät olivat menace-vaste, palpebral refleksi, pupillien suora ja epäsuora refleksi sekä Dazzle-refleksi. Menace-testissä teimme kädellä nopean liikkeen potilaan silmää kohtaan, jonka seurauksena silmän pitäisi reagoida supistumalla. Toistimme liikkeen tarvittaessa myös eri suunnista. Huomiota kannattaa kiinnittää myös siihen, että aistimuksen on pelkätään visuaalinen eikä esim. Ilmavirtaan, hajuun tms perustuva. Toinen silmä olisi myös hyvä peittää. Menace-vasteen puuttuminen voi olla merkki esim. muutoksista aivokuoressa.

Palpebral-refleksissä testasimme silmän täydellistä sulkeutumista kun silmäluomiin kosketaan. Koskimme sekä mediaali- että lateraalipuolelta. Tämän heijasteen puuttuminen tai heikkeneminen on tyyppillistä sekä hyvin pelokkailla eläimillä että myös anatomisesti hyvin ulkonevat silmät omaavilla yksilöillä.

Pupillien valorefleksi (PLR) testataan sekä epäsuoralla että suoralla valolla. Testasimme sekä supistumisen nopeutta, laajuutta että myös symmetriaa. Puutteelliset pupillirefleksit voivat kieliä iriksen atrofiasta tai iskemiasta, pupillien mekaanisesta tukoksesta, lääkityksestä tai voimakkaasta pelkotilasta. PLR ei kuitenkaan ole sinänsä osoitus näkökyvystä.

Dazzle-refleksiä kokeilimme suuntaamalla kirkkaan valon äkkiseltään silmään, jolloin silmäluomien pitäisi supistua. Tämä refleksi on heikentynyt tai puutteellinen mm. erilaisissa vakavissa retinan, näköhermon ja näköhermoristin vaurioissa. Näkökyky sillä ei kuitenkaan voida mitata.

Suolinkaisten lemmikeissä neurologinen tutkimus antoi pääosin hyvät tulokset. Ainoastaan pupillirefleksissä oli muutamain osin joko

puutteita tai hidastumista. Kissapotilailla reaktiot olivat nopeudessa vertaansa vailla.

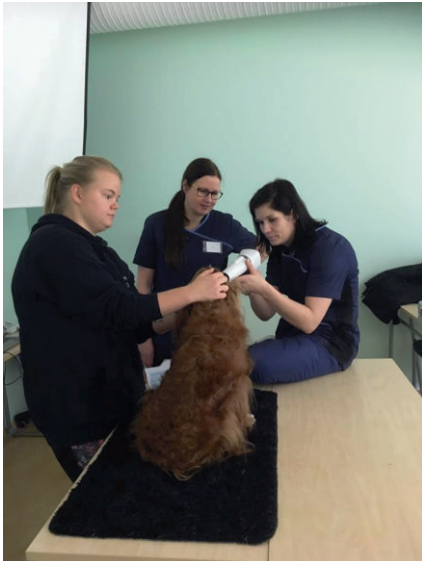
Neurologisen tutkimuksen jälkeen lemmikeille suoritettiin kyyneletuotannon mittaus Schirmerin tear testillä STT. Päivän potilaiden arvot olivat hyvät eikä kuivasilmäisyyteen viittaavia merkkejä ollut. Tutkimusta jatkettiin mittaamalla silmänpaineet Tono-Vet mittarilla. Mittaus tekniikka tässä laitteessa perustuu ns. rebound-systeemiin, jossa laite hipaisee cornea kevyesti. Laitteen etuja on se, että silmää ei tarvitse puuduttaa ja se voidaan tehdä helposti jokaiselle jollain lailla paikoillaan pysyvälle potilaalle. Laitteen huonoja puolia on sensitiivisyys mittauskulmalle ja -etäisyydelle. Tämä tuli varsin selväksi varsinkin nuorempia ja varsin elämäniloisia eläimiä tutkiessamme.

Jouduimme myös olemaan tarkkana eläimen kiinnipitämisessä kanssa, sillä kaulaan kohdistuva paine saattaa nostaa mittaustuloksia. Meidän

tarkastuksissamme kaikki arvot olivat normaalien vaihtelujen rajoissa eikä glaukoomaan viittaavia lukemia onneksi ollut.

Tämän jälkeen tutkimusprotokollamme jatkui fluorescein värjäyksellä. Fluorescein-väri on vesiliukoinen aine, joka jää hydrofilisiin rakenteisiin. Tällä menetelmällä meidän oli mahdollista nähdä mahdolliset corneaan kohdistuvat sekä pinnalliset että syvemmät pistohaavat. Näkyvyyttä pystyimme vielä parantamaan käyttämällä sekä sinistä valoa että cobalt filteriä. Tutkimuspäivämme ei potilailta onneksi ollut tuoreita haavoja.

Viimeisenä perustutkimuksena meillä oli silmän rakenteiden tarkastelu suoran ja epäsuoran oftalmoskoopin sekä biomikroskoopin avulla. Näillä menetelmillä päivän potilailta paljastui mm. vanhenemiseen yleisesti liittyvää samentumaa eli nukleaarista skleroosia, muutamia hyaloidisia asteroideja (kalsium-lipidi-

komplekseja), hypereemista konjunktiviittia sekä mahdollisia viitteitä alkavasta kataraktista. Seurailimme näitä tilanteita.

Päivän lopuksi kaikilta potilailta otettiin silmänpohjakuvat funduskameralla. ”Silmät on sielun peili” pätee varsin hyvin myös meidän ottamiin kuviin. Yhtään samanlaista kuvaa ei ollut. Funduksen ulkonäköön kun vaikuttavat mm. Ikä, karvan väri sekä turkin pituus. Mielenkiintoisten ja välillä vauhdikkaidenkin kuvaus sessioiden jälkeen saimme hyvän otoksen erilaisia silmänpohjia.

Tarvitsemme kuitenkin vielä oman silmäspesialistimme Andzela Lehtlan konsultaatiota siitä, olivatko kaikki erilaiset fundukset lopulta täysin terveitä.

Kiitämme kaikkia tutkimukseen osallistuneita kissoja ja koiria, pieniä ja suuria sekä ihania osallistuvia ja mukana auttaneita omistajia. Meillä oli hauskaa ja päivä oli kaikin tavoin mielenkiintoinen ja opettavainen!

Kristiina Haka (VM6), Meeri Kiviluoto (VM5) ja Hanna Urtti (VM5)

Lyhyesti

Tämän vuoden 1000e Evidensia stipendi valittiin yksimielisesti yhdes- sä Evidensian, Eky:n ja Suolet ry raadin kanssa! Stipendin voittaja on reipas, vahva tiimipelaaja ja maailmaa rakastava matkustelija! Paljon onnea neljännen vuosikurssin **Aurora Salonen!**

"Dear students

This is to remind you that in the interest of fairness to everyone and in compliance with the principle of using common spaces and public areas, the regulations governing the issues of biosafety, basic hygiene requirements, animal welfare and the provision of quality teaching, it is prohibited to bring pet animals to the University buildings.

The only exception to this rule is if the pet animals are involved in the teaching process on the orders of the lecturer."

Fukseja uusien haalarien kanssa!

TARTON SUOMALAISTEN ELÄINLÄÄKETIETEEN OPISKELIJOIDEN MIESKALENTERI 2019

Nyt saatavilla!

Hinta 10€!

VIERAILE VERKKOKAUPASSA OSOITTEESSA
WWW.SUOLET.FI/KALENTERI

